

ONTWERP

Beginnel-en

Algemeen Staatskundig

PROGRAM

VOORSTEL VAN HET CENTRAAL COMITÉ D.D. 7 MEI 1960

ONTWERP BEGINSSEL- en ALGEMEEN STAATKUNDIG PROGRAM
=====

voorstel van het Centraal Comité d.d.7 mei 1960

Inleiding

De Anti-revolutionaire of Christelijk-historische richting gaat uit van de belijdenis, dat God de volstreckte Souverein is en dat Hij aan Jezus Christus heeft gegeven alle macht in hemel en op aarde. Overheid en volk behoren die macht te erkennen en hebben daarom de plicht Gods geboden voor het staatsleven te betrachten.

Zij vertegenwoordigt die grondtoon van ons volkskarakter, welke zich onder invloed der Hervorming en onder leiding van Oranje gevormd heeft en omstreeks 1572 in zijn eigen aard tot openbaring kwam.

In aansluiting daaraan aanvaardt de Anti-revolutionaire partij het volgende Beginsel- en Algemeen staatkundig program.

Artikel 1

De Anti-revolutionaire partij ziet het als haar roeping werkzaam te zijn en de strijd te voeren voor het behoud en de versterking van het beslag van Gods Woord op het openbare leven.

Artikel 2

Terwijl zij de roeping der Kerk erkent om het gebod Gods voor heel het leven te verkondigen, is zij de overtuiging toegedaan, dat overheid en volk bij het licht der Heilige Schrift zelfstandig hebben te verstaan, wat dit gebod voor het staatkundig leven van elke tijd heeft te zeggen.

Artikel 3

Met verwerping van de volkswil als grondslag van het overheidsgezag, belijdt zij als zodanig het souvereine gezag van God.

Zij houdt geen enkele staatsvorm voor de enig aanvaardbare. Voor Nederland echter oordeelt zij, dankbaar voor de zegen, die God in het huis van Oranje geeft, de meest geschikte regeringsvorm het grondwettelijk koningschap der Oranjes, zoals dit zich geleidelijk uit de Republiek der 16e eeuw heeft ontwikkeld.

Artikel 4

Zij erkent de Overheid als de met de zwaarmacht beklede dienaar van God, die geroepen is de gerechtigheid te handhaven en de natie te regeren.

In de vervulling van deze roeping, het volk ten goede, behoort de Overheid de grenzen te eerbiedigen, welke haar zowel door het karakter van haar ambt als in de eigen roeping en verantwoordelijkheid van personen en samenlevingsverbanden gesteld zijn.

Artikel 5

Als dienares van God, bij Wiens gratie zij regeert, heeft de Overheid de plicht

- a. Gods Naam te erkennen in haar openbare optreden,
- b. zorg te dragen, dat Gods Woord zijn vrije loop kan hebben onder ons volk,
- c. alle kerken en alle burgers, welke ook hun belijdenis aangaande de eeuwige dingen zij, te behandelen op voet van gelijkheid,
- d. zich, als daartoe volstrekt onbevoegd, te onthouden van maatregelen, welke beogen de godsdienstige ontwikkeling van de natie in een bepaalde richting te stuwen,
- e. zich te onthouden van hetgeen rechtstreeks of middellijk zou leiden tot steun aan wat ingaat tegen de openbare orde en de goede zeden,
- f. aan godsdienstige overtuiging ontleende gewetensbezwaren van de onderdanen tegen enigerlei van overheidswege opgelegde verplichting te laten gelden, voorzover zulks met de noodzakelijke vervulling van de overheidstaak niet onverenigbaar is,
- g. de zondag in haar eigen diensten als rustdag te eerbiedigen en zulk een eerbiediging overal binnen de grenzen van haar bevoegdheid te bevorderen,
- h. gebruik te maken van haar recht de eed te vragen, waar dit nodig is om waarheid en trouw te bevestigen,
- i. in bijzondere tijden het volk op te wekken om in een dank- en bededag de Naam des Heren aan te roepen,
- j. en voorts in het algemeen zoveel als binnen haar bevoegdheid ligt te bevorderen, dat het volk leeft naar de eis van Gods Wet.

Artikel 6

Zij aanvaardt de bestaande Grondwet als grondslag onzer staatsinstellingen. Zij wil deze met inachtneming van de gelegenheid der tijden en omstandigheden langs de wettige weg ontwikkelen en hervormen overeenkomstig de eis van het anti-revolutionair of christelijk-historisch beginsel.

Zij acht daarbij onmisbaar een krachtige volksinvloed, op de Overheid uit te oefenen door tussenkomst van de Staten-Generaal, die zich hun eigen taak en verantwoordelijkheid, zowel ten opzichte van de Regering als van de kiezers en hun partijen, ten volle bewust zijn.

Artikel 7

Aan provincie en gemeente, als vast in onze historie gewortelde en in het geheel van het Nederlandse staatsbestel onmisbare bestuursgemeenschappen van eigen karakter, behoort een zelfstandige positie en een zo groot mogelijke taak te zijn gewaarborgd. De bewaring der staatseenheid en de bescherming van de rechten der burgerij dienen daarbij te zijn verzekerd.

Artikel 8

De rechtspraak geschiede naar wetten, welke op goddelijke rechtsbeginselen berusten, zij het dat de wetgever de stand van het rechtsbesef der natie in aanmerking zal hebben te nemen.

Zowel in burgerlijke als in strafzaken dient uitspraak te worden gedaan door een onafhankelijke rechterlijke macht.

Straf worde opgelegd niet slechts ter bescherming van de maatschappij of tot verbetering van de overtreder, maar allereerst tot herstel van de geschonden rechtsorde. Daartoe worde desnoods de doodstraf toegepast, waartoe de overheid in beginsel het recht heeft.

Voorzover het optreden van de Overheid tot geschillen van administratieve aard aanleiding geeft, worde de oplossing daarvan bij voorkeur toevertrouwd aan een onafhankelijke rechtspraak, doch in elk geval zodanige behandeling verzekerd, dat een zo groot mogelijke waarborg voor de inachtneming van rechtmatige belangen wordt verkregen.

Artikel 9

Daar de Overheid de wederzijdse zelfstandigheid van staat en kerk heeft te eerbiedigen, komt het haar niet toe, zich met de inwendige aangelegenheden der kerk in te laten.

De grondwettelijke verplichting der Overheid tot het betalen van traktementen, pensioenen e.d. aan kerken en haar leraars dient, onder afrekening naar de eisen van recht en billijkheid, te worden opgeheven.

Artikel 10

De aanwezigheid van voldoende gelegenheid tot het ontvangen van deugdelijk onderwijs en de voorziening in de mogelijkheid, dat ieder de opleiding kan ontvangen, welke bij zijn aanleg past, zijn zaken van openbaar belang. Aan haar zorg voor deze zaken heeft de Overheid - overeenkomstig het richtsnoer: de vrije school regel, de openbare aanvulling - de vrijheid van schoolkeuze en in het algemeen de handhaving der geestelijke vrijheid ten grondslag te leggen.

De eigen verantwoordelijkheid van de ouders voor de opvoeding en ontplooiing van hun kinderen moet metterdaad door haar worden erkend en moet de gelijkstelling van bijzonder en openbaar onderwijs in financieel en ander opzicht geschieden op een wijze welke de vrijheid van het bijzonder onderwijs eerbiedigt.

Artikel 11

Het beleid der Overheid behoort te zijn gegrond op de erkenning, dat alle cultuur uit een geestelijke wortel opkomt en slechts in vrije geestesontwikkeling kan gedijen. Daarom moet de Overheid op dit terrein niet leidend optreden, maar volstaan met het scheppen van ruimte voor de ontplooiing van het culturele leven en op het aanmoedigen en steunen daarvan; hierbij staat echter de zelfwerkzaamheid van de burgerij op de voorgrond.

Behalve het verschil in geestelijke geaardheid dient de Overheid bij haar beleid de regionale en plaatselijke culturen in haar verscheidenheid te erkennen als onmisbare voedingsbodem der nationale cultuur en, voorzover dit op haar terrein ligt, het levenskrachtig voortbestaan daarvan te steunen.

De Overheid waken ervoor, dat de schatten der Nederlandse cultuur niet verloren gaan. Zij bevordert dat de aanwezige voortbrengselen der cultuur binnen het bereik komen van de burgerij in al haar lagen. Zij streeft voor haar deel naar internationale uitwisseling op cultureel terrein.

Ook op cultureel gebied waken zij al wat strijdt met de openbare orde en goede zeden.

Artikel 12

De Overheid heeft te waken voor de openbare zedelijkheid. Zij waken uit het publieke leven al wat met de eerbaarheid in strijd is of anderszins de mens zou verlagen. Zij beschermen wat op dit gebied zichzelf tegen aanranding niet beschermen kan.

De Overheid verleent steun aan hetgeen uit het volk zelf ter verhoging van het zedelijk peil, met name ter bestrijding van het ijdel gebruik van Gods Naam, van ontucht, van drankmisbruik en gokzucht, wordt ondernomen.

De Overheid bevordert al wat het zedelijk bewustzijn der natie kan versterken.

Artikel 13

De zorg voor de gezondheid is allereerst een zaak van persoonlijke verantwoordelijkheid.

De handhaving en bescherming van de volksgezondheid is echter tevens een openbaar belang. Dit leidt er toe, dat de Overheid steeds moet toezien op de lichamelijke en geestelijke gezondheidstoestand van het volk. Daartoe moet zij mede steun geven aan hetgeen van de zijde der burgerij tot behoud en verbetering daarvan wordt nagestreefd, terwijl zij, zo nodig, zelf voorzieningen moet treffen.

Artikel 14

Met verwerping van de leer van de klassenstrijd worde gestreefd naar een rechtsorde van de arbeid, te verwezenlijken door onderling overleg van ondernemers en arbeiders in daartoe dienstige organisaties en lichamen.

De Overheid toetse hetgeen wordt tot stand gebracht aan de eisen van recht en gerechtigheid. Zij trede zelf niet op dan voorzover anders de na te streven rechtsorde niet zou worden verwerkelijkt.

Met name ter bevordering van de toekenning aan de arbeiders van de hun toekomende plaats en verantwoordelijkheid worde gestreefd naar een herziening van het ondernemingsrecht.

De bezitsvorming voor de brede lagen van ons volk verdient de daadwerkelijke medewerking van alle daarbij betrokken personen en maatschappelijke organen. Het beleid van de Overheid behoort te zijn gericht op de verwezenlijking van deze gedachte.

Artikel 15

De Overheid geve op het terrein van de maatschappelijke zorg de arbeid van kerken en particuliere organisaties ruim baan. Slechts bij gebleken noodzakelijkheid neme zij deze zorg zelf ter hand.

Bij haar bemoeienissen met de maatschappelijke zorg dient de Overheid er naar te streven, dat degene ten behoeve van wie de zorg plaats heeft ertoe wordt gebracht zoveel mogelijk volwaardig aan het maatschappelijke leven deel te nemen.

Artikel 16

Overheid en bedrijfsleven hebben met betrekking tot het economisch leven elk een eigen, naar hun aard verschillende taak.

Het economisch beleid van de Overheid behoort ten doel te hebben het scheppen van de algemene voorwaarden voor de instandhouding en de toeneming van de volkswelvaart.

De zelfwerkzaamheid van het bedrijfsleven, mits zij gepaard gaat met besef van verantwoordelijkheid, biedt in het algemeen de beste waarborgen voor de voorziening in de behoeften van onze volkshuishouding. Derhalve neme de Overheid geen deel in de voortbrenging van goederen en de voorziening in diensten dan voorzover het algemeen belang dit bepaaldelijk vordert en het particulier initiatief daartoe niet bij machte is of daarin kennelijk tekort schiet.

De wetgeving geve het bedrijfsleven ruimte zowel in privaatrechtelijke organisaties als in publiekrechtelijke lichamen eigen aangelegenheden te regelen, maar waarborge tevens, dat de Overheid beschikt over voldoende middelen tot wering van gedragingen van het bedrijfsleven, welke in strijd zijn met het algemeen belang.

De Overheid bevordere het aanboren en tot ontwikkeling brengen van alle economische hulpbronnen der nationale huishouding en het scheppen van een zo volledig mogelijke werkgelegenheid. Het beleid der Overheid moet in het algemeen gericht zijn op de verwezenlijking van een vrij internationaal handels- en betalingsverkeer. Zij heeft voor haar deel medewerking te verlenen aan internationale vormen, die tot doel hebben de opheffing van belemmeringen in het onderlinge economische verkeer tussen de volkeren.

Introduction

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting study of the economic and social conditions. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country. It is a must-read for anyone interested in the country's development.

Conclusion

The second part of the report deals with the specific details of the country's economy. It is a very detailed study of the various sectors of the economy. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's economy. It is a must-read for anyone interested in the country's economic development.

References

The third part of the report deals with the bibliography. It is a very comprehensive list of the sources used in the report. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country. It is a must-read for anyone interested in the country's development.

The fourth part of the report deals with the appendix. It is a very detailed study of the various sectors of the economy. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country's economy. It is a must-read for anyone interested in the country's economic development.

The fifth part of the report deals with the index. It is a very comprehensive list of the sources used in the report. The author has done a great deal of research and has gathered a wealth of material. The report is well written and is a valuable contribution to the study of the country. It is a must-read for anyone interested in the country's development.

Artikel 17

De Overheid richtte haar financieel beleid op handhaving - zij het op langere termijn - van het evenwicht tussen ontvangsten en uitgaven en op stabiliteit van de waarde van het geld.

Directe en indirecte belastingen behoren te worden geheven ter voorziening in de financiële behoeften van de Overheid, waarbij in aanmerking dient te worden genomen, welke gevolgen deze zullen kunnen hebben voor het maatschappelijk leven en meer in het bijzonder voor de loop van de conjunctuur en de omvang van de werkgelegenheid.

Bij de heffing van de belastingen op inkomen en vermogen behoort rekening te worden gehouden met de samenstelling van het gezin gelijk ook met andere omstandigheden, welke van invloed zijn op de draagkracht van de belastingplichtige.

De Overheid dient voorzover het aan haar ligt een uitgavenbeleid te vermijden, waardoor de belastingen zodanig zouden moeten worden opgevoerd, dat het particulier initiatief van zijn kracht wordt beroofd en dit steeds meer is aangewezen op steun van overheidswege.

Artikel 18

De verzorging van de gemeenschappelijke belangen van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen - welke overigens ieder hun eigen aangelegenheden zelfstandig behartigen - dient op voet van gelijkwaardigheid plaats te vinden. Uit hoofde van de nauwe historische verbondenheid tussen deze drie Rijksdelen worden waar nodig wederkerig bijstand verleend.

Artikel 19

Nederland moet op krachtige wijze gevolg geven aan zijn zedelijke roeping tot een zo snel mogelijke ontwikkeling van Nederlands Nieuw-Guinea naar zelfbeschikking. De gelegenheid tot de deelneming van de bevolking aan het bestuur van dit land moet zoveel mogelijk worden uitgebreid.

De arbeid van zending en missie op het terrein van onderwijs en van medische en sociale zorg heeft aanspraak op steun van de Nederlandse Regering.

Artikel 20

De betrekkingen met andere naties worden beheerst door de goddelijke wet voor het samenleven der volkeren. Daarom behoort Nederland, met behoud van eigen nationale zelfstandigheid krachtig mede te werken aan de ontwikkeling van het internationale recht en daardoor aan de vreedzame oplossing van geschillen tussen de volkeren. Alle onrechtmatig geweld worde, desnoods met sterke hand, geweerd en gestreefd worde naar de opbouw van een samenleving en samenwerking der naties, zowel in het algemeen als in bijzondere verbanden, welke aan recht en gerechtigheid beantwoordt en de geestelijke en stoffelijke belangen der volkeren bevordert. Het kan nodig zijn daartoe zekere nationale bevoegdheden aan internationale lichamen of organen over te dragen; alsdan echter dienen waarborgen te worden verkregen, dat nationale belangen daarvan geen ongerechtvaardigde schade onder vinden.

Naar vermogen verlene Nederland bijstand aan de minder-ontwikkelde gebieden.

Artikel 21

Kracht tot handhaving van onze nationale positie onder de volken worde allereerst gezocht in de versterking van het nationale besef in de ruimste zin van het woord; daartoe worde mede bevorderd de kennis der geschiedenis van ons vaderland en het inzicht in de betekenis van de strijd voor vrijheid en recht, waaruit ons nationaal bestaan is geboren.

Nederland heeft de plicht, een krijgsmacht in stand te houden, welke naar vermogen onrechtmatig buitenlands geweld kan wederstaan, waarborgen biedt voor de handhaving van orde en rust binnenslands en het land in staat stelt zijn taak in de internationale samenleving te vervullen. Het verlene medewerking aan het streven naar internationale beperking van de bewapening onder doeltreffende contrôle.

Voor de godsdienstige verzorging van hen, die van de krijgsmacht deel uitmaken, is de Overheid mede verantwoordelijk; zij eerbiedige en ondersteune daarbij de ambtelijke taak der kerken.

Artikel 22

Tenslotte verklaart de partij, dat zij, teneinde dit Beginselen Algemeen Staatkundig Program ingang te doen vinden, onder handhaving van haar zelfstandigheid bereid is tot samenwerking met andere partijen.

Alleen de Deputatenvergadering der partij kan besluiten tot samengaan met andere partijen bij verkiezingen voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal.